

Лиш серце — троянда тремтлива —  
завершення мандрів укаже,  
на вмить відчужілім пейзажі  
зітруться хурделиця й злива.

Кохання одне незрадливо  
на далеччю вкраденім пляжі  
той човен останній відв'яже  
у вічність нам... милостиво.

Побачу я крила орлині  
в повітрі — з піску і півтіні:  
твій образ вигадую — значить існую!  
Очима до мене промовиш,  
чарівний твій шепіт почую:  
мене ти у вигадці твориш.